birisinde bankacılık hizmeti veren bir kurumun diğer bir üye ülkede hiçbir izin almaksızın bankacılık hizmeti vermesi amaçlanmıştır. Tek lisans temelinde bütün üye ülkelerde önerilecek bankacılık hizmetlerinin listesini içermektedir. Tek bankacılık piyasası aşağıdaki üç temel üzerinde kurulmuştur:

- Bütün üye ülkelerde bankaların açılması ve işletilmesi, kredi ve piyasa riskine ilişkin sermaye teminatı, tek bir müşteri veya ilgili müşteri gruplarına ilişkin risk limitleri, muhasebe ve denetim düzenlemelerine yönelik yasa ve uygulamalarda yeterli uyumun sağlanması.

- Ev sahibi üye ülkeler tarafından ulusal denetleyici otoriteler arasında daha yakın işbirliği dahil denetim yapılması. Diğer AB üye ülkelerinde faaliyet gösteren bankalar, menşe ülkelerindeki bir başka deyişle tek bankacılık lisansını veren ve bankanın kayıt olduğu ülkedeki gözetim kurumları tarafından denetlenir. Ayrıca kredi kuruluşlarının bağlı kuruluşları konsolide bir çerçevede denetlenirler.

- Menşe ülkedeki teftiş otoritesinin kural ve düzenlemelerinin, bankanın aktif olduğu diğer üye ülkelerdeki teftiş organları tarafından karşılıklı tanınması. AB dışındaki bankalara bağlı kuruluşlara lisans verilmesi prensip olarak aynı düzenlemelere tabidir ve söz konusu ülke ile AB arasında uluslararası bir anlaşma ile garanti edilmesi gerekmektedir. Böyle bir bağlı kuruluş çalışma izni alırsa, AB'deki bankalar gibi aynı hakları elde eder.

Okuma Listesi

Çelik, T. "Avrupa Birliği ve Türk Bankacılık Sektöründe Piyasa Yapısı". *Afyon Kocatepe Üniversitesi İBBF Dergisi*, 8(2), 2006, s.209-224,.

Zahradník, P., Jedlička, J. "Issues Regarding EU Compliance in the Financial Sector". *EU Office of Česká Spořitelna,* 2004.

Tek Denetim Mekanizması (Single Supervisory Mechanism)

–Gülçin GÜREŞÇİ–

Haziran 2012'de **Avro Bölgesi Zirve**si'nde **Avrupa Konseyi**, banka denetimini **Avrupa Merkez Bankası**na devretmek için ilk girişimi gerçekleştirmiştir. Çünkü bu dönemde **Avrupa Birliği** (AB) içindeki daha kırılgan bankalar için ve **Avrupa İstikrar Mekanizması** için önemi görülmüştür. Bu bağlamda Tek Denetim Mekanizması, **Bankacılık Birliği**'nin ilk mantıksal adımıdır çünkü tüm hissedarların finansal riski paylaşması için önemli bir adım olmuştur. 4 Kasım 2014'te resmi olarak başlayan Tek Denetim Mekanizması'nın bazı avantajları söz konusudur. Buna göre, denetleyici otorite

olarak Avrupa Merkez Bankası'nın seçilmiş olması, sistemik riskleri zaten izleyen ve ödeme sistemini sürdürmek gibi finansal istikrar ile ilgili konularla ilgilenmek zorunda olan Merkez Bankası'nın uzmanlığını daha da arttırması açısından önemlidir. Konsantrasyonun ikinci bir faydası, Merkez Bankası'nın finansal istikrar hedefini etkin bir şekilde izlemek için gereken bilgi akışını iyileştirmesidir; bu nedenle kurumlar arası bilgi paylaşımındaki potansiyel gecikmelerin ve verimsizliklerin üstesinden gelinebilmektedir. Bir diğer faydası ise, denetleyici işlevinde toplanan bilgilerin bir merkez bankasının **para politikası** aktarma mekanizması konusundaki anlayışını iyileştirebileceği ve dolayısıyla fiyat arayışını geliştirebileceğidir. 2008 krizi öncesinde Tek Denetim Mekanizmasının oluşturulması politik olarak düşünülmeyen bir değişim iken Tek Denetim Mekanizmasının oluşturulması kayda değer bir başarı yaratmıştır. Çünkü merkezileştirilmiş bankacılık denetimi istikrar açısından Avrupa Birliği ekonomilerini olumlu etkilemiştir.

Okuma Listesi

Gehrig, T., Messori, M., Leite, A. N., Sapir, A., Steffen, S., Tibi, P., Vegara, D., Vries, C. G. ve M. Xafa. "European Banking Supervision: The First Eighteen Months". Schoenmaker, D. ve Veron, N. edt. *Bruegel Blueprint Series*., 25, 2016, s.1-15.

Lombardi, D. ve M. Moschella. "Domestic Preferences and European Banking Supervision: Germany, Italy and the Single Supervisory Mechanism". *West European Politics*. 39(3), 2016, s. 462-482.

Rynck, S. "Banking on a Union: the Politics of Cahnging Eurozone Banking Supervision". *Journal of European Public Policy*. 23(1), 2016, s.119-135.

Tek Pazar (Single Market)

–Melis BOSTANOĞLU–

Tek Pazar; malların, hizmetlerin, kişilerin ve sermayenin üye ülkeler arasında serbest dolaştığı, teknik ve mali sınırların ortadan kalktığı ve üye ülkeler arasında vergi uyumu öngören bir ekonomik entegrasyon hareketidir. Bu da tarife dışı engellerin kaldırılmasıyla mümkündür. Ekonomik birleşme aşamalarından dördüncüsü olan **ortak pazar**dan daha sıkı ve kapsamlıdır.

Tek pazarın temeli 1957 yılında **Avrupa Ekonomik Topluluğu**'nu (AET) kuran **Roma Antlaşması**'na dayanmaktadır. **Gümrük birliği** esasına dayanan AET'nin nihai amacı üye ülkeler arasında ekonomik birlik oluşturmaktır. Ekonomik birlik için tüm engellerden arındırılmış bir ortak pazara ihtiyaç vardır.

AET'yi tek pazara iten başlıca faktörler petrol krizi ile Japonya ve ABD'nin ticari üstünlüğüdür. 1980'li yıllarda tek pazarı hayata geçirebilmek için ekonomik, siyasi ve hukuki